

Nr 47.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 11 juli 1919 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror; given Stockholms slott den 23 januari 1920.

Under återopande av härvid fogade utdrag av statsrådsprotollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härigenom föreslå riksdagen att antaga bilagda förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 11 juli 1919 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

Förordning

angående fortsatt tillämpning av förordningen den 11 juli 1919 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Härigenom förordnas, att förordningen den 11 juli 1919 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror skall äga fortsatt tillämpning till utgången av år 1921.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
23 januari 1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Statsråden: PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
UNDÉN,
THORSSON,
OLSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson, anförde
härefter:

Med proposition den 11 mars 1919, nr 251, förelade Kungl. Maj:t riksdagen till antagande ett förslag till förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror. Förslaget upptog icke någon begränsning av förordningens giltighetstid.

Riksdagen anmälde i skrivelse den 14 juni 1919, nr 357, att Kungl. Maj:ts ifrågavarande författningsförslag icke kunnat oförändrat bifallas, utan att riksdagen antagit ett i skrivelsen intaget omarbetat förslag till förordning i ämnet. Sistnämnda förslag skilde sig från det

av Kungl. Maj:t framlagda, bland annat, däri, att förordningens giltighetstid begränsats till utgången av år 1920.

Den 11 juli 1919 utfärdade därpå Kungl. Maj:t, i överensstämmelse med riksdagens beslut, förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror, vilken förordning trädde i kraft den 1 september 1919.

Vid framläggandet av finansplan för statsregleringen vid årets riksdag den 7 i denna månad anmärkte jag, att jag utgått från att lyxstämpelavgiften enligt berörda förordning komme att bibehållas under år 1921. Vad angår intäkten av nämnda stämpelavgift, meddelade jag vid samma tillfälle, att intill utgången av nästlidna december försålt lyxstämplor för 79,600 kronor. Då jag nu tillåter mig upptaga frågan om förlängning av giltighetstiden för omförmälda förordning, torde jag kunna inskränka mig till att såsom min åsikt framhålla, att här avsedda skattekälla även i fortsättningen bör utnyttjas, ävensom påpeka, att under den korta tid, förordningen i fråga varit i tillämpning, någon större erfarenhet rörande bestämmelsernas verkningar i olika hänseenden givetvis icke kunnat vinnas. I betraktande härav anser jag mig för närvarande böra stanna vid att tillstyrka, att förordningen i oförändrat skick erhåller förlängd giltighet under ytterligare ett år eller till utgången av år 1921.

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst ett i enlighet med det anförda upprättat förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 11 juli 1919 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror, hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att antaga berörda författningsförslag.

Till denna hemställan, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen lämna sitt bifall; och skulle proposition i ärendet avlätas till riksdagen av den lydelse, bil. litt. . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Sven Lidholm.